Eter kelimesi Yunanca “aither” ve de “aietheou/eternal hareket”ten gelir. Heraklitus ve Aristoteles tarafından da bu kelimeler kullanılmıştır. “Elastik eter” sıkıştırılabilirliği ifade etmek için Newton’un kullandığı bir ifadedir. Elastik, hava ve gazların “kendiliğinden genişlemesi” anlamında kullanılmıştır. Bugünkü anlamı ise epey farklıdır. Newton’un eteri hava ile benzer olmasına karşın, Descartes’ta sıvı şeklindedir.

Spirit kelimesi, Latince “spiritus/soluk” kökeninden gelir. Ortaçağ tıbbında “animal spirits/can ruhu”nun esasını ifade eder. 17. yüzyılda şarap veya terpentin gibi maddelerin distilasyonunun ürünleri için kullanıldı. Descartes, “animal spirit”i “çok uçucu sıvı” olarak tanımlar ve kendi teorisindeki hidrolik sıvı olarak ele alır [Burada önemli bir noktaya da değinmek gerekir. Türkçe çeviri yapılmış bazı kitaplarda, “animal spirit” maalesef hiç ilgisi olmadığı halde “hayvan ruhu, hayvansal ruh” olarak çevrilmiştir. *Bkz.* Modern Psikoloji Tarihi, Kanküs yay, 2001 ve Ruhbilimin Öncüleri, İdea Yay, 1990]. Bunun şaşılacak kadar çok örneği var. “Animate” Latince kökünde ve İngilizcede; canlı, canlandırma ve hareket eden anlamındadır. Dilsel kök olarak canlılıkla “hayvan/animal” aynı köken kelimelerle ifade edilmiştir. Cansızlar için ise “inanimate” kullanılmıştır. Dolayısıyla, “animal spirit”in esas karşılığı “canlandırıcı - can ruhu”dur. Thomas Willis’e göre ise distilasyon sonrası elde edilen uçucu sıvı gibi değildir. Bu özellikle Galen’in yazılarından gelir. Galen’in tıbbında insan bedeninin üç esas işlev, üç temel pneuma ile ilişkilendirilmiştir: doğal ruh (pneuma physicon), hayat veren ruh (pneuma zoicon) ve animal spirit (pneuma psyhikon). Aslında bu üç pneuma iç içe geçmiştir. Her biri pneuma’nın farklı derecelerde ruhsallaştırılmasıdır. Tıbbi gelenekte, pneuma vazgeçilmez materyaldir. Hıristiyan Yeni Ahit kitabında ise, benzer ifadeler, kutsal ruh (hagiou pneumatos) veya günahkâr ruh (pneumation poneeron) olarak geçer. Burada somut olmayan akıllı oluş manasındadır.